

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

S

tegen

Het Belang van Limburg en Vandebroek

Met een brief van 26 juni en een mail van 4 juli 2018 dient mevrouw S een klacht in tegen Het Belang van Limburg en journaliste Nancy Vandebroek. Aanleiding is een artikel van 2 juni 2018 onder de titel *Rechter spreekt bibliothecaris B vrij van seksueel misbruik*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 20 augustus 2018, waarop S niet meer schriftelijk repliceert.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 13 november 2018. Door verkeersproblemen kan Toon van den Meijdenberg niet tijdig aanwezig zijn en verloopt de zitting in twee delen. Bij het eerste deel zijn meester Caroline Knapen namens klaagster en journaliste Nancy Vandebroek aanwezig. Vervolgens hoort de commissie redactiemanager Toon van den Meijdenberg via telefoon.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een arrest van het hof van beroep waarbij de bibliothecaris van B terechtstond voor ongewenste intimiteiten en schending van de eerbaarheid van een werknemster van de bibliotheek. Volgens het artikel werd de bibliothecaris over de hele lijn vrijgesproken nadat hij door de rechtbank van eerste aanleg was veroordeeld tot drie jaar cel.

Het artikel laat Jef Vermassen, advocaat van de bibliothecaris, aan het woord. De journaliste citeert Vermassen die zegt dat het hof de naam van zijn cliënt zuivert en dat hij onschuldig is omdat de verklaringen van het zogenaamde slachtoffer standvastigheid en geloofwaardigheid missen. Hij zegt dat hij het hof had gevraagd om geen verjaring uit te spreken en de zaak ten gronde te beoordelen, omdat verjaring geen echte zuivering is. De advocaat besluit dat zijn cliënt, ondanks het eerherstel, letsels van een hersenbloeding heeft overgehouden aan de zaak.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAAGSTER is burgerlijke partij in de rechtszaak waarover het artikel gaat. Zij noemt het artikel fout omdat het arrest gaat over verjaring en niet over vrijspraak van de bibliothecaris.

Het hof van beroep heeft de verjaring vastgesteld, wat het artikel nergens vermeldt. Op basis van de uitspraken van meester Vermassen schrijft de journaliste dat de bibliothecaris vrijgesproken is. Ze heeft de versie van Vermassen niet gecheckt en het arrest niet gelezen. Ze heeft klaagster of haar advocaat ook niet gecontacteerd voor hun versie van de feiten.

Bij een verjaring doet de rechter geen uitspraak over schuld of onschuld. Toch spreekt de titel van vrijspraak en wekt het artikel de indruk dat de naam van de bibliothecaris gezuiverd is. Dat strookt niet met het arrest.

De krant verwijst in haar repliek naar passages uit het arrest om haar berichtgeving te staven. Ze zegt dat het hof van beroep de verklaringen van klaagster in twijfel trekt. Maar het hof zegt nergens dat het klaagster niet gelooft. Het zegt wel dat het woord van de beklagde evenveel waard is als dat van klaagster. Het plaatst hun verklaringen op dezelfde hoogte.

Bovendien waren de betrokken passages nodig om de verjaring te motiveren, niet om een uitspraak te doen over de grond van de zaak. De krant trekt verkeerde conclusies uit die passages. Het klopt dat de advocaat niet gepleit heeft voor verjaring, maar het is fout om te spreken van vrijspraak.

Het artikel wekt de indruk dat klaagster een leugenachtige vrouw is, die de bibliothecaris vals beschuldigd heeft om een negatieve evaluatie te vermijden, waardoor de man een hersenbloeding zou gekregen hebben. Dat zijn ernstige beschuldigingen waarvoor de journaliste wederhoor aan klaagster had moeten vragen.

Klaagster neemt er ten slotte aanstoot aan dat ze door het artikel herkenbaar is in haar stad. Ze wordt weliswaar niet bij naam genoemd, maar is toch identificeerbaar.

HET BELANG VAN LIMBURG zegt dat het arrest van het hof van beroep neerkomt op een vrijspraak en dat het artikel correct is. Meester Vermassen heeft de journaliste gecontacteerd en het arrest bezorgd. Ze heeft zich op zijn toelichting gebaseerd voor haar artikel.

Het hof van beroep had zich in zijn arrest kunnen beperken tot de verjaring, zoals gewoonlijk gebeurt, maar heeft dat niet gedaan. Het heeft het dossier ook ten gronde onderzocht en op verschillende plaatsen duidelijk aangegeven dat het geen geloof hechtte aan de verklaringen van klaagster. Op die manier is het ingegaan op de vraag van de advocaat om niet enkel te oordelen over de verjaring, maar om zich ook ten gronde uit te spreken.

In het arrest staat letterlijk dat klaagster, door een opmerkelijke wijziging in haar feitenrelaas, inboet aan standvastigheid en geloofwaardigheid. Er zijn volgens het arrest elementen die aantonen dat de waarheidsgetrouwheid van klaagster niet absoluut is, waarna het hof zeven concrete punten opsomt waaruit dat moet blijken.

Klaagster heeft volgens het hof te veel verschillende verklaringen afgelegd en te weinig details gegeven over het eventueel laatst gepleegde feit, om op dat feit een datum te plakken. Die datum is van belang voor de vaststelling van de verjaring, maar het gaat niet alleen over de datum, zegt Het Belang van Limburg. Gezien de onwaarheden en tegenstrijdigheden benadrukt het hof dat er weinig geloof gehecht kan worden aan de uitspraken van klaagster. Het hof heeft het ook over gebrek aan bewijzen en verwijst daarbij naar getuigenissen van derden.

Het arrest benadrukt volgens de krant dat het geen kwestie is van loutere verjaring. Het is duidelijk dat het hof geen geloof hecht aan de klacht van de klaagster.

De citaten van meester Vermassen staan tussen aanhalingstekens. Het zijn zijn woorden en ze stroken met de inhoud van het arrest. De argumentatie van klaagster is louter juridisch, terwijl het arrest neerkomt op vrijspraak van de bibliothecaris.

De passage over de hersenbloeding van de bibliothecaris is een uitspraak van de advocaat, en de krant betwijfelt of ze een beschuldiging inhoudt ten aanzien van klaagster.

Ten slotte was wederhoor niet nodig. Het is bij een gerechtelijke procedure niet nodig om alle partijen opnieuw aan het woord te laten. De journalist mag daarbij een selectie maken.

BESLISSING

Het arrest van het hof van beroep spreekt duidelijk over verjaring en niet over vrijspraak van de bibliothecaris. Toch vermeldt het artikel nergens dat het hof de verjaring heeft vastgesteld. Titel en inleiding spreken affirmatief over vrijspraak en de inhoud van het artikel bevestigt die indruk. Het feit van de verjaring is nochtans essentieel, omdat er bij verjaring geen uitspraak is over schuld of onschuld. Dat de advocaat de verjaring interpreteert als een vrijspraak omdat het hof in het arrest ook ingaat op tegenstrijdigheden en onwaarheden in de klacht, verandert niets aan het feit dat het arrest de verjaring vaststelt. De Raad is daarom van oordeel dat het artikel – door de verjaring niet uitdrukkelijk te vermelden – niet strookt met artikel 1 van de code dat zegt dat de journalist waarheidsgetrouw bericht.

Wat wederhoor betreft, is de Raad in dit geval van oordeel dat de journaliste klaagster of haar advocaat voor publicatie had moeten horen, omdat de advocaat van de bibliothecaris door zijn interpretatie van het arrest ernstige beschuldigingen uit ten aanzien van klaagster, die haar eer en goede naam betreffen. De klacht is op dit punt gegrond.

Wat identificatie betreft, is de Raad van oordeel dat er geen inbreuk is op de beroepsethische code. De krant vermeldt geen naam, initialen, woonplaats of leeftijd van klaagster. Mogelijk is ze door andere elementen in het artikel in beperkte kring identificeerbaar, maar dat heeft veeleer te maken met de feiten dan met de manier waarop de journaliste daarover bericht heeft.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat het gebrek aan waarheidsgetrouwe berichtgeving en het gebrek aan wederhoor betreft.

Brussel, 13 december 2018